

[Udenrigsministeren.]

fatter underjordiske forsøg — dog er en tilfredsstillende efterkommen af de på FN's senere samlinger stadigt stærkere gentagne krav om forsøgssprængningernes indstilling, at traktaten i betydelig grad vil medvirke til at vanskeliggøre, at atommagternes tal udvides, at der er grundet håb om, at traktaten vil kunne blive indledningen til yderligere afspændings- og nedrustningsforanstaltninger, herunder en udvidelse af traktaten til også at omfatte underjordiske forsøg, at traktaten derved vil kunne få væsentlig betydning for tilvejebringelse af almindelig og fuldstændig nedrustning, samt endelig at traktatens bestemmelser er i fuld overensstemmelse med regeringens politik, idet Danmark ikke fremstiller eller har til hensigt at fremstille kernevåben.

På denne baggrund anser regeringen det for ønskeligt, at Danmark ratificerer traktaten.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til forslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget om Danmarks ratifikation af traktaten om forbud mod kernevåbenforsøg i atmosfæren, det ydre rum og under vandet til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om statsinstitutioners undladelse af at indkøbe varer fra Den sydafrikanske Union [af Vivike m. fl.].

Valgt blev: *K. B. Andersen, Erhardt Andersen, Nina Andersen, Lykke Jørgensen, Niels Matthiasen, Th. Mikkelsen, Kaj Rasmussen, Wingsø, Helge Larsen, Sinnbeck, Per Federspiel, Viggo Hauch, Anker Lau, Jørgen Jensen, Marie Antoinette von Lowzow, Poul Sørensen og Vivike.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet.

Valgt blev: *Qvist Hansen, Lykke Jørgensen, Kolbjørn, Waldemar Laurson, Helge Nielsen, Johan Nielsen, Peter Nielsen, Orla Pedersen, Jens P. Jensen, Heilesen, Søren Andersen, Viggo Hauch, Conrad Kofoed, Baagø, Marie Antoinette von Lowzow, Knud Thomsen og Storgaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til kirkeminister Bodil Koch som medlem af folketinget.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for kirkeminister Bodil Koch som medlem af folketinget.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Skoleinspektør K. Foged Pedersen, Struer, vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.

(Lovforslaget (nr. 39) findes i tillæg A. sp. 249, fremsættelsen i tidenden sp. 782).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: I sin fremsættelse understreger den højtærede handelsminister, at det ikke er en principdebat om mælkeloven, der er lagt op til i dag, men kun en beskeden revision af en enkelt paragraf. Jeg skal derfor afholde mig fra at gå nærmere ind på spørgsmålet om, hvorvidt den rivende udvikling, der igennem de senere år har fundet sted i detailhandelen, måtte gøre det ønskeligt med en noget mere vidtgående revision.

[Lis Groes.]

Det er et meget beskedent lovforslag, der her ligger på vort bord, og det er da også min opfattelse, at videre kan vi ikke gå. Der er endnu mange hjem, der ikke har køleskab, og såfremt der er spædbørn i disse hjem, bør der være adgang til at købe frisk mælk. Dertil kommer, at vi nødigt gennem bestræbelser for at give mælkeforhandlerne adgang til søndagsfrihed skulle nå dertil, at forbruget af mælk daler; det er ikke for stort i forvejen.

Nogen let opgave tror jeg imidlertid ikke det bliver for kommunerne at finde frem til en passende turnusordning, når betingelsen for, at ordningen skal træde i kraft, er, at den ikke må medføre væsentlig ulempe for forbrugerne. Det ville vel være noget lettere, såfremt man åbnede for mælkesalg f. eks. hos bagerne, men dér kan man så møde den hindring, at der også er mange bagere, som holder søndagslukning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han virkelig tror, at der findes mælkeforhandlere, der vil ombytte de to timers søndagsåbning med en hel dag midt i ugen. Det tror jeg næppe. Men jeg er nu altså glad for, at den højtærede minister ikke har taget et længere skridt med hensyn til søndagslukning, end tilfældet er, ikke fordi jeg ikke kunne unde de stakkels mælkeforhandlere en frisdag, men fordi jeg tror, at vi alligevel må prøve at huske på, at kørerne skal malkes alle ugens dage, mælken skal behandles hele ugen igennem, og børnene skal have frisk mælk hver dag.

Jeg vil imidlertid gerne tilsige mit partis velvillige og hurtige behandling af denne lille ændring.

Anker Lau: Den lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, som vi her behandler, er et sørgeligt kapitel i næringsfrihedens historie her i landet, og jeg vil for mit vedkommende ikke have noget imod i udvalget at undersøge muligheden for at få disse monopoler afviklet. For øvrigt er der vel ingen grund til ved denne lejlighed at genoptage hele diskussionen om mælkeloven og dens principper; men jeg mener dog, det er på sin plads at understrege, at såvel mit parti som det konservative folkeparti med tilslutning af hele det danske erhvervsliv

og dets hovedorganisationer i sin tid gjorde, hvad vi kunne af et godt hjerte for at hindre gennemførelsen af denne lov og dens angreb på næringsfriheden.

Den blev som bekendt i sin tid gennemført som et af de første resultater af trekantregeringens samarbejde i 1957, og selv om retsforbundet ikke mere er til stede her i salen, synes jeg dog, det bør understreges, at lovens gennemførelse kun blev mulig ved en overenskomst mellem de tre regerende partier, hvorefter retsforbundet erklærede sig indforstået med at lade loven passere folketinget til trods for den modstand, som dette parti sammen med alle os andre i mange år havde udfoldet.

Selve det lovforslag, vi behandler i dag, indeholder jo imidlertid ikke nogen ændring af de principielle forhold, og det er forståeligt, at detailmejerierne, der vel er den gruppe af erhvervslivet, der har den længste arbejdstid og under forhold, der i alle detaljer bestemmes af offentlige myndigheder, nu ønsker denne arbejdstid reguleret; jeg forstår, at man fra alle sider forsøger at gennemføre dette på en sådan måde, at det tjener såvel erhvervet som forbrugerne, og jeg er ganske enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at det naturligvis må gennemføres på en sådan måde lokalt rundt omkring, hvor forholdene er forskellige, at det ikke generer forbrugerne af den livsvigtige mælk.

Som det fremgår af den højtærede handelsministers fremsættelse og bemærkningerne til lovforslaget, er sagen forhandlet med de interesserede parter og vil formodentlig kunne gennemføres på en sådan måde, at det ikke virker forstyrrende i dagliglivet.

På baggrund af det, jeg her har udtalt, vil mit parti ikke modsætte sig lovforslagets gennemførelse.

Hanne Budtz: Der er ikke noget at sige til, at den store gruppe af detailmejeriindehavere ønsker andre arbejdsforhold. De har i forvejen en meget lang arbejdsdag, og de har stort set ingen fridage i løbet af året, sådan som det ellers er blevet tilfældet for størstedelen af den øvrige befolkning. Det er også vanskeligt for dem at få bude til at bringe varer ud om søndagen, ja, efterhånd-

[Hanne Budtz.]

den er det også vanskeligt om hverdagen.

Vi kan udmærket gå ind for det foreliggende lovforslag, ikke mindst da det jo er henlagt til afgørelse i de enkelte kommunalbestyrelser, i hvilket omfang man vil benytte sig af lukkebestemmelsen. Men det må være uden ulempe for forbrugerne, og desuden går jeg da ud fra, at det rent faktisk vil ske efter forhandling med de pågældende interesserede organisationer.

Selv om den højtærede handelsminister muligvis ikke ønsker nogen principiel drøftelse af mælkeordningen, er dette en ændring i princippet om, at der altid skal være mælk til disposition for salg til forbrugerne, et princip, som efter min opfattelse er et væsentligt led i hele monopolordningen, og selv om den oprindelige monopolordning havde sin ganske særlige begrundelse i datidens forhold, synes jeg ikke, jeg kan undlade på mit partis vegne at komme med et par bemærkninger om ordningen.

Alt forandrer sig, alt udvikler sig, og jeg vil gøre opmærksom på, hvad mit partis daværende ordfører, hr. Poul Claussen, bemærkede om den nye mælkelov allerede i 1957, da vi ønskede at ophæve denne monopolordning, som der jo ikke er nogen begrundelse for i dag. Når man jævnligt har praktiske erfaringer — for mit vedkommende fra Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg — kommer man til den erkendelse, at så længe det er et kommunalt udvalg, der skal træffe en afgørelse, som ellers helt naturligt hører hjemme i det private erhvervsliv, bliver ordningen tungt arbejdende. Det er urimeligt, at et kommunalt udvalg skal træffe afgørelser af rent forretningsmæssig karakter om private firmaers forhold — meget ofte forhold, som udvalget jo ikke har nogen forudsætninger for at bedømme — og det er klart, at sådanne afgørelser sker med større sendrægtighed. Det kan ikke være økonomisk rigtigt for de pågældende engrosmejerier, hvad enten det drejer sig om indførelse af brune mælkeflasker, mælk i papemballager o.s.v.

eller det drejer sig om fastsættelse af priser i det hele taget.

Det er da i høj grad også forbrugersynspunkter, der bør gøres gældende, når man skal se på, om man kunne formå den højtærede handelsminister til at undersøge, om der var et grundlag for at ændre hele denne ordning. Så længe man har den mere tunge ordning med kommunalbestyrelser eller kommunale udvalg til at træffe afgørelse, er det klart, at forbrugerne ikke lige så hurtigt, som naturligt er, får mulighed for at vælge en ny mælkesort, der kan være kommet frem. Som et praktisk eksempel her fra landet kan man tage, at mange forbrugere efterspørger en forholdsvis ny surmælk, nemlig crème fraîche. Officielt er tilladelse til at forhandle den endnu ikke givet, men i praksis kan man købe den hos enkelte mejeriers leverandører. Jeg tænker også på, hvordan man i udlandet har set flere nye yoghurttyper med forskellig frugt-smag komme frem; dem kender vi ikke i Danmark endnu, men de er udmærkede at få frem, og også den slags ting ville komme meget hurtigere på markedet, hvis det var de enkelte engrosmejerier selv, der fik lov til at bestemme.

Endelig er der et meget vigtigt forbrugersynspunkt: efterhånden som så mange mælkesorter forhandles i papemballage, ville det efter min opfattelse være højt naturligt af hensyn til forbrugerne og især de selverhvervende — hvad enten det drejer sig om husmødre eller enlige mænd eller kvinder — som nu skal styrte ud og købe ind meget ofte lige før lukketid, og som bliver tvunget til at købe ind i mange forskellige forretninger, om de kunne købe de forskellige mælkeprodukter i papemballage i flere arter forretninger.

Jeg vil gerne spørge den højtærede handelsminister, om han med udgangspunkt i det foreliggende lovforslag og i det hele taget i de forhold, jeg her har fremhævet, ikke ville finde tiden inde til at undersøge, om vi kunne ophæve denne monopolordning.

Kirkegaard: Efter min opfattelse er det et fornuftigt lovforslag, vi her har til første behandling.

Der påbydes ingen ændringer i lovforslaget, men der gives kommunalbestyrelserne mulighed for gennem forhandling at gennemføre rimelige lettelser i søndagsarbejdet for mejeriudsalg, uden at det kommer til at genere forbrugerne i urimeligt omfang; og dette kan sikkert opnås de fleste steder. Skulle der være forbrugere, der har en anden opfattelse — og det er jo muligt — kan der være god grund til at gøre opmærksom på, at en vis tilgang til mælkehandlererhvervet er i forbrugernes interesse, og at det, efter hvad der er oplyst både i bemærkningerne til lovforslaget og i ministerens fremsættelse, må anses for noget usikkert, om en sådan tilgang vil ske, hvis der ikke gennemføres visse lettelser.

Mange gode argumenter i de foreliggende oplysninger taler for, at lovforslaget gennemføres, og dem skal jeg ikke gentage. Jeg kunne derimod have lyst til at nævne et lille eksempel fra det praktiske liv. Det drejer sig om en lille kreds af forbrugere, nogle ganske få familier, der bor så langt uden for et byområde, at det simpelt hen ikke kan betale sig for mælkebilen at køre ud til dem hver dag. De har så indbyrdes aftalt, at mælkebilen kun kommer hver anden dag, og det går så vidt mig bekendt ganske udmærket og er tilfredsstillende for begge parter. Også denne lille erfaring tilskynder mig til at anbefale lovforslaget.

Kai Moltke: Jeg kan også for mit vedkommende tilsige en venlig behandling af dette lovforslag. Det giver ingen generel løsning, hverken med hensyn til forbrugernes eller de handlendes interesser, men hænger nu engang sammen med hele organiseringen af mælkeudsalg o.s.v.

Det eneste, jeg kunne sige, er, at til syvende og sidst bliver den part, der får ulejlighed, hverken regering eller folketing, men den enkelte kommunalbestyrelse, der skal kortlægge de forskellige dele af byen og se, hvor langt man kan få folk til at gå om søndagen. Ikke desto mindre er det i betragtning af beskæftigelsesforholdene, arbejdstiden og mangelen på ferie hos mange af

disse småhandlende uden tvivl et rigtigt skridt, der her bliver foretaget.

Et andet spørgsmål er, om man ikke, da det er de samme problemer, der går igen i mange fag — slagtere lukker skiftevis, fiskehandlere lukker skiftevis efterhånden, bagerne har deres ugentlige fridag, og dette lovforslag er altså egentlig kun en fortsættelse af noget allerede eksisterende — under en eller andre form senere bliver nødt til at tage disse spørgsmål op. Vanskelighederne for de små mejerier ligger nemlig i, at man har så uendelig vanskeligt ved at få arbejdskraft til hjælp, og det er et spørgsmål, om man ikke på et vist tidspunkt kvartervis havner i større levnedsmiddel- eller mælkeudsalg, hvor salget kan organiseres på en bedre basis. Dette er jo kun en begyndelse, et forsøg, der bør støttes. Nyordningen vil imidlertid sikkert volde mange vanskeligheder både for udsalgene og forbrugerne, hvis den skal føres gnidningsløst ud i livet.

Jeg anbefaler imidlertid lovforslaget. Det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning af at lette befolkningen for en lang arbejdstid.

Mose Hansen: Inden jeg redegør for vort partis stilling til de foreslåede ændringer i mælkeloven, vil jeg ganske kort redegøre for vor stilling til selve mælkeloven.

Vi var som bekendt ikke repræsenteret i det høje ting, da mælkeloven i sin tid blev gennemført, og vi har heller ikke medvirket ved de senere foretagne ændringer. Vort parti har derfor ingen andel i mælkelovens gennemførelse, men vor principielle stilling til mælkeloven, som den foreligger i dag, er denne: mælkeloven har skabt et monopol på et vigtigt forbrugerområde, hvor den fri konkurrence ville have været en betydelig bedre faktor i prisdannelsen.

Ved lovens vedtagelse og de senere foretagne ændringer er det fastslået, at de, der fik monopol på dette vigtige forbruger- og næringsmiddelområde, skulle have åbent på alle ugens dage med undtagelse af enkelte højtidsdage. Med denne bestemmelse er det fastslået, at forbrugerne skal have lejlighed til at købe dette vigtige næringsmiddel på alle ugens dage, idet mælk kan være særdeles vanskelig for den enkelte husstand at opbevare ud over enkelte dage, uden at det har kvalitetsferrigelse til følge.

[Mose Hansen.]

Den højtærede handelsminister foreslår nu en mindre ændring i bestemmelserne om mælkeudsalgsstedernes åbningstider, gående ud på, at der kan finde en fordeling sted med hensyn til tiderne efter en plan, som skal godkendes af kommunalbestyrelserne under hensyntagen til forbrugernes og leverandørernes interesser. Motiveringen for den foreslåede ændring findes anført i lovforslagets bemærkninger og fremsættelsen; den må først og fremmest søges i erhvervets lange arbejdstid samt vanskelighederne ved at skaffe arbejdskraft under disse forhold. De angivne begrundelser er velkendte og gør sig gældende på mange andre områder; som allerede nævnt er mælk et vigtigt næringsmiddel, men samtidig vanskelig at opbevare flere dage i husholdningen, for trods velfærd har endnu ikke alle fået køleskab.

Som samfundet udvikler sig i disse år med krav om nedsat arbejdstid og længere ferier, opstår der problemer med at få udført vigtige samfunds- og forbrugerfunktioner på alle ugens dage. Vedtagelsen af den foreslåede ændring i mælkeloven kan efter min opfattelse medføre, at der i fremtiden yderligere opstår interessekonflikter mellem på den ene side dem, der betragter nedsat arbejdstid og lang ferie som velerhvervede rettigheder, og på den anden side de arbejdsgrupper, der er nødvendige for, at påkrævede samfunds- og forbrugerfunktioner kan foregå.

Det er forståeligt, om detailhandlere, der handler med mælk, nu også ønsker at få del i det sociale gode, som øget fritid siges at være, men hvad med konsekvenserne på nært beslægtede områder? Hvad med mejeriernes personale og leverandørerne? En skønne dag møder de med deres lige så berettigede krav, men den ko, der skal levere mælken, er endnu ikke instillet på den forkortede arbejdsuge. Derfor bliver der færre køer, samtidig med at kørerne vandrer mod vest, medens forbrugerne vandrer mod øst, så vi får den skæve udvikling og måske mangel på mælk til storbyerne øst for Store-Bælt. Forlænget opbevaring vil også virke fordyrende og sandsynligvis tillige kvalitetsforringende.

Jeg går altså ud fra, at ministeren vil sørge for, at loven bliver administreret i overensstemmelse med bemærkningerne og

frem sættelsen; ministeren har her klart givet udtryk for, at de foreslåede lovændringer ikke må medføre ulemper for forbrugere og leverandører.

Det siges i lovforslagets bemærkninger, at det skal stå den enkelte frit for at holde åbent trods en af organisationerne vedtaget og godkendt turnusordning. Denne bemærkning er for vort parti af meget stor betydning, idet vi er modstandere af organisationstvang og ønsker næringsfriheden sikret; vi mener, at denne frihed burde fastslås i selve lovteksten, så der ingen sinde kan opstå tvivl om fortolkningen. Tvivlsomme lovforklaringer har vi set nok af i den senere tid.

Som allerede nævnt er det kun en mindre ændring, der er tale om, og vort parti kan tiltræde den med de betænkeligheder, jeg har udtrykt.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg takker ordførerne for den tilslutning, de har givet lovforslaget.

Over for de principielle betragtninger, der er fremført, vil jeg gerne sige, at skal man ind på tankegangen om at give monopol til bestemte områder, sådan som denne lov jo er udtryk for, må det selvsagt være sådan, at der med monolet følger særlige forpligtelser. Jeg mener ikke, at der med denne lempelse i detailmejeriernes pligt til at holde åbent sker noget væsentligt afbræk i den pligt, man har til at sørge for bybefolkningens forsyning med mælk og fløde til alle tider og kontinuerligt, sådan som forudsætningen må være det.

Jeg havde ikke forestillet mig, at det skulle være muligt at komme igennem førstebehandlingen af dette lille lovforslag, uden at mere principielle betragtninger om mælkeforsyningens fremtid ville blive rejst. Jeg finder det imidlertid ikke rigtigt på dette tidspunkt at gå ind i en egentlig debat om det fremtidsperspektiv, der rejser sig, men jeg skal da gerne, foranlediget af de udtalelser, der her er faldet, sige, at det også er min opfattelse, at når det moderne industrisamfund udvikler sig bl.a. med det til følge, at der bliver flere og flere ægtepar, hvor begge ægtefæller er udearbejdende med deraf følgende mindre tid til indkøb, så må selvsagt enhver regulering af detaildistributionen tage hensyn til denne ud-

[Handelsministeren.]

vikling. Jeg hører også til dem, der forestiller sig, at vi i en ikke for fjern fremtid må vurdere, om den form for forsyning, der i øjeblikket finder sted udelukkende gennem de forhandlere, der har monopol på mælkehandelen, er den rigtige. Jeg kunne godt forestille mig, at man i løbet af relativ kort tid ville nå dertil, at man i meget vide kredse ville erkende, at de moderne supermarkeder og selvbetjeningsbutikker, også bagere, måske skulle deltage i forsyningen med mælk. Jeg mener dog ikke, vi har tilstrækkelige erfaringer endnu til at ændre det, men er enig med ordførerne i, at man meget nøje skal følge udviklingen på dette område.

Det ærede medlem fru Lis Groes stillede mig det spørgsmål, om jeg mente, der overhovedet fandtes nogen mælkehandler, der ville bytte de to timer om søndagen med en fridag midt i ugen. Det kan jeg ikke vide. Jeg har en fornemmelse af, at det skulle være muligt at finde sådanne, men er ikke uenig med det ærede medlem i, at de fleste nok vil foretrække søndagen.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke fremhævede, at det er kommunalbestyrelserne, der får ulejligheden, og det er vitterlig rigtigt, men der er så grund til at understrege, at det nok også er kommunalbestyrelserne, der har de bedste forudsætninger for at bedømme denne turnusordnings muligheder i de enkelte lokale områder.

Til det ærede medlem hr. Mose Hansen skal jeg kun sige, at kærnes tilpasningsvanskeligheder til velfærdssamfundets krav er mig velkendte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lis Groes: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m.v.

(Lovforslaget (nr. 41) findes i tillæg A. sp. 255, fremsættelsen i tidenden sp. 785).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Da mit partis ordfører ikke har kunnet være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Anker Lau: Behandlingen af valutaloven er jo ikke den begivenhed nu til dags, som den var tidligere, dengang erhvervslivet i alle detaljer var afhængig af lovens indhold og administration. I årenes løb er loven undergået mange forandringer under hensyn til de skiftende forhold af økonomisk og politisk karakter, og efter den liberalisering, der har fundet sted i de sidste ti år, kan selve lovens tekst vel ikke mere give anledning til nogen diskussion. Efter den gennemgribende behandling, som valutaloven for nogle år siden sammen med toldloven var genstand for, er valutaloven vel egentlig nærmest en ramme om de foranstaltninger, som skal træffes for at opfylde vore forpligtelser som medlem af EFTA og måske også for at tage hensyn til vort stadige håb om at blive medlem af fællesmarkedet.

Den afvikling af de kvantitative restriktioner, som siden har fundet sted, har efterhånden reduceret den bundne liste, således som også den højtærede handelsminister har fremhævet det i sin fremsættelse, til 5 pct. målt på produktionen, når bortses fra landbrugsvarer, som jo falder uden for EFTA-aftalerne, og det er som bekendt meningen, at denne rest af importrestriktionerne inden for EFTA helt skal bortfalde med udgangen af 1966.

Vedrørende landbrugsvarer er det vel formålsløst på nuværende tidspunkt at tage anden stilling end den, vi ved tidligere lejligheder har tilkendegivet. En principiel ændring her må formentlig afvente resultatet af de forhandlinger, som stadig foregår om landbrugets samlede problemer såvel inden for EFTA som inden for fællesmarkedet.

Ved den tidligere omtalte behandling af alle varelisterne — det var vist i 1960-61 — blev der på en lang række områder truffet forskellige ordninger, og det vil dog måske være rigtigt, at vi i det udvalg, som jeg forudsætter bliver nedsat, får lejlighed til at se på de ordninger, som dengang blev